

og Engdrag. Derimod har det, i alt Fald i de senere Aar, ikke taget sig meget af selve Opdyrkningen af Hedejord, der bag- efter inddrages til almindeligt Landbrug.

Paa § 27 findes der dog ogsaa en Bevilling, der angaar Opdyrkning af Hede- jord. Det er en Bevilling paa 20,000 Kr., som kunne udlaanes til Hedekommuner, der igen kunne udlaane disse Penge til Mænd, som tage fat paa Opdyrkningsarbej- det. Denne Bevilling er omtalt for et Par Aar siden her i Tinget, og det blev da op- lyst af Landbrugsministeren, at disse 20,000 Kr. ikke saa nær vare blevne ud- laante allesammen, skønt de udlaanes til en billig Rente og ere afdragsfri i en Del Aar. Jeg kan dog godt forstaa dette, thi hidtil er det nemlig det bedste af Hede- jorden, der er blevet inddraget til Dyrk- ning, de lave Arealer, som ogsaa ere nem- mest at opdyrke, og derfor har man for- hen kunnet nøjes med at laane af disse Penge, som fra Statens Side stilles til Raadighed til en billig Rente. Men nu stil- ler Sagen sig anderledes, idet den Hede, der er tilbage, for det første efter min Mening er af daarligere Beskaffenhed, og ligeledes ere Opdyrkningsomkostningerne ikke saa lidt større end tidligere. Det tror jeg er Grunden til, at man ikke har villet blive ved med Opdyrkningen af Hedeare- aler og ikke en Gang har ment at kunne benytte det Tilbud, som fra Statens Side er givet Hededyrkerne om Pengelaan til billig Rente. Jeg mener, at vi, naar vi skulle gaa videre ad den Vej, Dalgas mente, at indvinde Land af vore Heder, saa maa vi til at yde direkte Tilskud til Opdyrkerne af disse Jorder. Vi se da og- saa, naar Folk ønske sig en Landejendom, at skønt der mange Gange i Hedekommun- er tilbydes dem store Arealer til en meget billig Pris eller for saa godt som slet ingen Ting, foretrækker den vedkom- mende alligevel at købe en Ejendom med bedre Jord, selv om den skal betales med høj Pris. Der er derfor neppe anden Vej at gaa, hvis vi ville vedblive med Opdyrk- ning af Hedejord, end at vi maa gaa til en direkte Understøttelse dertil. Den her foreslaaede Bevilling, som er omtalt af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), er jo ikke ret stor, kun 30,000 Kr., men hvis det — hvad jeg er sikker paa — viser sig, at der vil være Trang til en saadan Bevilling, mener jeg ogsaa, at saavel Ministeren som Tinget ad Aare ville gaa med til at forhøje Bevillingen.

Det andet af de af Socialdemokraterne

stillede Ændringsforslag, som det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) og jeg have tiltraadt, angaar en Bevilling af 6,000 Kr. til danske Landbrugsmuseer. Det ses paa Finansloven, hvorledes denne Bevilling tænkes benyttet. Landbrugsministeren har gjort Rede for, at den Samling, der findes paa Museet i Lyngby, ønskes delt og for en Del Numres Vedkommende overflyttet til forskellige Landbrugsskoler, en paa Eyen og 2 eller flere i Jylland. Dette Forhold har jo været omtalt her i Salen allerede for to Aar siden, og endnu før den Tid har det været drøftet mellem de forskellige Landbrugsorganisationer. I de jyske Landboforeninger blev for flere Aar tilbage drøftet Spørmaalet om, hvorledes de bedst skulde kunne faa en Del af de Numre, som nu findes i Samlingen i Lyngby, over til Jylland, og hvorledes Sagen burde ordnes for at gøre størst Nytte. De jyske Landboforeninger henvendte sig den Gang til Landhusholdningsselskabet, og efter dettes Henvendelse til Ministeriet blev der nedsat en Kommission til at overveje denne Sag.

Kommissionens Betænkning gik ud paa, at det var rigtigt, at en Del af de Numre, som findes i den nævnte Samling, og hvor- af en hel Del er ensartet, bleve sendte ud i Landet til forskellige Steder, og det foresloges, at der oprettedes Filialer af Landbrugsmuseum i Odense og et i Aarhus. Denne Ordning fandt ogsaa Tilslutning i alt Fald hos Landboforeningerne i Jylland, og i Henhold dertil var jeg med til sam- men med, saavidt jeg erindrer, 5 andre Medlemmer her i Tinget for to Aar siden at stille Forslag om en Bevilling til Op- rettelse af et Landbrugsmuseum i Aarhus. Saavidt jeg skønnede, var der saa godt som fuld Enighed til Stede mellem de jyske Repræsentanter den Gang om, at Land- brugsmuseet for Jyllands Vedkommende helst maatte ligge i Aarhus. Derimod fremkom en Del af de fynske Repræsen- tanter med den Tanke, at Museet for Fyns Vedkommende hellere maatte knyttes til en Skole. Ministeren modsatte sig dog, at Bevillingen til Oprettelsen af et Museum i Aarhus blev fremmet. Han var den Gang inde paa samme Tanke, som han nu søger realiseret, nemlig at disse forskellige Genstande skulde sendes til Landbrugs- skoler, i Stedet for at der oprettedes Mu- seer i Byerne.

Jeg skal nu indrømme, at der kan siges noget baade for og imod begge disse Forslag, men jeg for mit Vedkommende kan ikke se rettere, end at Museet vil gøre